

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo: „Angeljček“

Štev. 6.

V Ljubljani, 1. junija 1901.

Leto XXXI.

Materi.

„Ne boj se, pozabili
Ne bomo mi na te“,
Sošolci so mi rekli,
Ko dali so v slovo roke.

„Kot zdaj, ostal bom vedno
Prijatelj te ljubeč“,
Dejal mi je prijatelj
V objemu zadnjem mi sloneč.

„Kot smo dozdam, še bomo
Imeli te radi“,
Rodbinci so mi rekli
In brisali so si oči.

„Ljubili bomo večno
Te, ljubi brat, zvesto“,
So bratje, sestre rekli,
Ko smo objeli se v slovo.

A ti pa, zlata mati,
Takrat molčala si,
Ko sem v objemu zadnjem
V naročju sladkem slonel ti.

A zdaj — ? Še komaj leto
Minilo ni kratkó;
A ne spominja mene
Nikdó se več, oh, prav nikdó.

Pač! Nekdo mene vendar
Pozabil sam še ni!
Po meni še žaluje! —
Oh, mati zlata, to si ti!

Ničesar obljubila
Mi nisi ti tedaj,
Srce pa tvoje bije
Še zame vedno kot nekdam!

U. Zakrajšček.

